

„ЩЕ БЪДЕШ В БЯЛО” - ЯВОРОВ

(анализ)

„Ще бъдеш в бяло” е едно от произведенията на Яворов, които грабват читателите от първия прочит. В него любимата не е представена само като любов, като вълшебница, ангел или божествено създание, описания с които яворов не рядко сравнява и оприличава жената или любимата. В това произведение любимата е представена като духовен храм, като духовно убежище, тя е безпътен ангел, които дарява любов светлина, топлина и хармония. Тя е храм на съвършенството. Любимата в това Яворово стихотворение можем да осмислим и като божи пратеник, които идва в трудния момент, които всява надежда в лирическия герой, пратеник които ще просветли и спаси лирическия герой от тъмнината в която е попаднал.

При интерпретацията на заглавието първо впечатление ни прави обръщението към нея. Яворов използва ти - формата, която отчасти гради очакване за диалог между влюбените или очакване за любовна и дори интимна изповед към любимата. Бъдещето време ни насочва към мечтите, към желанията и съвместния живот на влюбените изпълнен само и единствено с хармония и щастие, а белия цвят е символ на чистотата, нежността и невинността.

Жената със своята нежност, със своята красота успява да се отзове и със слънчевата си душа да помогне на мъжа да изплува от мрачните сенки на нощта, да вкуси и усети любовта, да почувства завладяващата и сила да се отдаде на живота без мрачни мисли, дни или нощи.

Любимата в стихотворението „Ще бъдеш в бяло” също като в стихотворението „Две хубави очи” губи конкретните си очертания, губи своя облик. Яворов я съпоставя с божественото, сравнява я със светлини и с лъчи, които изразяват новото, изразяват живота и радостта от изживяването му. Лирическия герой иска да пие от лъчите излизащи от влюбените и очи, иска да пие светлина и сравнява това с лек, всяка глътка за него е лечебна. След изпиването на лека той може спокойно да се обърне отново към света, той ще бъде просветлен и ще види „цял при ярък ден.”

След появата на любимата-ангел живота на лирическия герой ще бъде хармонизиран, Тя прави света за него цялостен, измъква го от мрачните дълбини и пропасти, в които е паднал. Любимата дарява изтерзаната душа на лирическия герой с успокоение, с вяра и най-вече любов.

След като е излекуван от лека на любовта, лирическият герой иска да създаде нов свят, които да е само за двамата. Този свят ще бъде храм за тях, там той ще открие из запази така искания и жадуван от него мир - „в невярата тревожна - искам мир.”

Стихотворението „Ще бъдеш в бяло” изразява за пореден път отношението на Яворов към любимата, изразява неговото преклонение към силата на любовта, чрез която човек изпаднал в бездната на мрака и тъмнината, намира лек в очите на любимата и спасение от любовта и защото според Яворов тя е най-висшата сила, без която никой не може.